

30 Απριλίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

Ενάγων,

v.

ΠΛΟΙΟΥ "ALEXANDROS I" (ΑΡ.2),

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ.120/92)

Ναυτοδικείο — Αξίωση από τον πλοίαρχο για οφειλόμενους μισθούς επιδόματα και αποζημιώσεις — Ύπαρξη προηγούμενης ένορκης δήλωσής του στην οποία δήλωνε ότι οι απαιτήσεις των μελών του πληρώματος είχαν ικανοποιηθεί — Κρίθηκε ότι δεν ερχόταν σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του ότι ο ίδιος ήταν απλήρωτος, διότι ο πλοίαρχος διαφοροποιείται από τα υπόλοιπα μέλη του πληρώματος. 5

Μαρτυρία — Προηγούμενη αντίθετη δήλωση μάρτυρα — Προηγούμενη δήλωση πλοίαρχου ότι οι απαιτήσεις των μελών του πληρώματος είχαν εξοφληθεί, δεν έρχεται σε αντίθεση με μεταγενέστερο ισχυρισμό του ότι ο ίδιος ήταν απλήρωτος, διότι ο πλοίαρχος διαφοροποιείται από τα υπόλοιπα μέλη του πληρώματος. 10

Ο ενάγων αξίωσε με αγωγή του εναντίον του εναγόμενου πλοίου διάφορα ποσά σαν οφειλόμενους μισθούς, επιδόματα άδειας, έξοδα επαναπατριισμού και αποζημιώσεις. Ενώπιον του Δικαστηρίου οι παρεμβαίνοντες παρουσίασαν ένορκη δήλωση του ενάγοντα, που είχε κάνει σε άλλη διαδικασία σχετικά με το ίδιο πλοίο, στην οποία ανέφερε ότι οι απαιτήσεις των μελών του πληρώματος είχαν εξοφληθεί. Οι παρεμβαίνοντες ισχυρίστηκαν ότι αυτό το μέρος της ένορκης δήλωσης του ενάγοντα ερχόταν σε αντίθεση με τον ισχυρισμό του ότι οι οφειλές προς τον ίδιο παρέμειναν απλήρωτες. Ο ενάγων απάντησε ότι η αναφορά του εκείνη αφορούσε τις διεκδικήσεις των μελών του πληρώματος και όχι του ιδίου, στον οποίο δεν είχε καταβληθεί οποιοδήποτε ποσό. 15 20

Αποφασίσθηκε ότι:

5 Δεν ήταν ορθό να λεχθεί ότι το επίδικο μέρος της ένορκης δήλωσης του ενάγοντα συνιστούσε παραδοχή εκ μέρους του ότι είχαν καταβληθεί τα οφειλόμενα σε αυτόν ποσά πριν την απόλυση του, διότι τόσο βάσει της Νομοθεσίας όσο και στην καθομιλουμένη ο πλοίαρχος αποτελεί ξεχωριστή οντότητα και διακρίνεται από τα μέλη του πληρώματος. Από την όλη μαρτυρία οι απαιτήσεις του ενάγοντα με τα στοιχεία (α),(β),(γ) και (δ) είχαν τεκμηριωθεί και κατά συνέπεια έπρεπε να εκδοθεί απόφαση υπέρ του σύμφωνα με αυτές.

10 *Εκδόθηκε απόφαση υπέρ του ενάγοντα για ποσό 9.207.000 δραχμών ή το ισάξιο του σε κυπριακές λίρες πλέον έξοδα.*

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

15 *Voumvlinopoulos v. Dorothea Shipping (1980) 1 C.L.R. 282.*

Αγωγή Ναυτοδικείου.

20 Αγωγή Ναυτοδικείου με την οποία ο ενάγων ο οποίος υπηρέτησε σαν πλοίαρχος του εναγομένου πλοίου αξιώνει 7.392,500 δρχ. υπόλοιπον οφειλόμενων μισθών, 875.000 δρχ. υπόλοιπον οφειλόμενων μισθών, 875.000 δρχ. επίδομα άδειας, 875.000 αποζημίωση, 64.500 δρχ. έξοδα επαναπατριισμού και £25.- ημερησίως από 19/5/92 έξοδα διαμονής του στην Κύπρο.

Ε. Χ" Παπά (κα.), για τον ενάγοντα.

Καμία εμφάνιση για τους εναγόμενους.

25 *Μ. Μιχαηλίδου (κα), για τον παρεμβαίνοντα Alexander G. Tsavlis & Sons Maritime Co., ενάγοντες στην αγωγή 117/92.*

30 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ο ενάγων υπηρέτησε ως πλοίαρχος στο "ALEXANDROS I" από 1/9/91 μέχρι 19/5/92. Συγχρόνως ασκούσε και τα καθήκοντα υποπλοίαρχου. Σύμφωνα με την μαρτυρία του απελύθη στις 19/5/92 από αντιπρόσωπο των πλοιοκτητών ο οποίος του έδωσε οδηγίες να αποχωρήσει από το πλοίο με την υπόσχεση ότι θα του κατέβαλλε πάν ότι οφειλόταν σ' αυτόν. Με την υπόσχεση αυτή τον έστειλε, όπως ισχυρίστηκε, σε ξενοδοχείο της Λεμεσού όπου εγκαταστάθηκε. Η υπόσχεση για αποπληρωμή των οφειλομένων δεν εκπληρώθηκε γεγονός που οδήγησε στην έγερση της παρούσας αγωγής.

Με την αγωγή ο ενάγων αξιώνει,

(α) 7.392,500 δρχ. υπόλοιπο οφειλόμενων μισθών,

(β) 875.000 δρχ. επίδομα άδειας,

(γ) 875.000 δρχ. αποζημίωση,

(δ) 64.500 δρχ. έξοδα επαναπατρισμού, και

5

(ε) £25,- ημερησίως από 19/5/92 έξοδα διαμονής στην Κύπρο.

Η απαίτηση για την παροχή αποζημίωσης βάσει του άρθρου 25(2) του Περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Πλοίαρχοι και Ναυτικοί) Νόμου 1963 (Ν. 46/63) εγκαταλείφθηκε. [Βλ. *Voumylinopoulos v. Dorothea Shipping* (1980) 1 C.L.R. 282].

10

Η αγωγή επιδόθηκε σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι διεκδικήσεις του ενάγοντα αμφισβητήθηκαν από τους παρεμβαίνοντες Alexander G. Tsavlis & Sons Maritime Co. οι οποίοι έχουν αξιώσεις κατά του πλοίου (ενάγοντες στην αγωγή 11/7/92). Οι παρεμβαίνοντες ισχυρίστηκαν ότι οι διεκδικήσεις του ενάγοντα για μισθούς και ωφελήματα για την υπηρεσία του στο "ALEXANDROS I" εξοφλήθηκαν πριν την αποχώρηση του από το πλοίο. Τη θέση αυτή υποστήριξαν με την προσαγωγή ενόρκου δήλωσης του ενάγοντα της 20/7/92 η οποία κατατέθηκε σε διαδικασία στα πλαίσια άλλης αγωγής κατά του πλοίου (Αγωγή 78/92). Κατά τη δίκη κατατέθηκε ο φακέλος της υπόθεσης εκείνης στον οποίο περιέχεται η επίμαχη ένορκη δήλωση. Η ένορκη δήλωση έγινε δεκτή ως μαρτυρία σχετική με την αξιοπιστία του ενάγοντα. Κατά τα άλλα το περιεχόμενο του φακέλου της Αγωγής 78/92 είναι άσχετο με την παρούσα διαδικασία όπως υπέδειξα στη δικηγόρο των παρεμβαίνόντων κατά το στάδιο των αγορεύσεων. Η σχετικότητα του φακέλου της 78/92 έγκειται στο γεγονός ότι περιέχει την ένορκη δήλωση της 20/7/92, το περιεχόμενο της οποίας αποτέλεσε το αντικείμενο αντεξέτασης του ενάγοντα και την αναγνώριση του πλαισίου μέσα στο οποίο κατατέθηκε η ένορκη δήλωση.

15

20

25

30

Είναι η θέση των παρεμβαίνόντων ότι η παράγραφος 7 της ενόρκου δήλωσης της 20/7/92 συνιστά παραδοχή εκ μέρους του ενάγοντα ότι έλαβε από τους πλοιοκτήτες πάν οφειλόμενο σ' αυτόν πριν τον τερματισμό των υπηρεσιών του. Επομένως η μαρτυρία του περί του αντιθέτου ενώπιον του δικαστηρίου έρχεται σε αντίθεση με προγενέστερη δήλωση του γεγονός που κλονίζει την

35

αξιοπιστία του.

Η ένορκη δήλωση της 20/7/92 κατατέθηκε προς υποστήριξη αίτησης του Samir Karim ο οποίος διεκδικούσε την ιδιοκτησία του πλοίου ως αγοραστής. Η παράγραφος 7 έχει ως εξής:

5 "Πριν από την πώληση του πλοίου από την Nevada Co. S.A. στον Samir Karim τόσο εγώ όσο και οι τότε εργοδότες μου είχαμε αποκαλύψει στον Samir Karim τις εκκρεμότητες αξιώσεις των μελών του πληρώματος εναντίον του πλοίου οι οποίες αξιώσεις ικανοποιήθηκαν από λεφτά που πλήρωσε ο Samir Karim."

10 Στη μαρτυρία του ο ενάγων κατάθεσε ότι οι απαιτήσεις που ικανοποιήθηκαν αφορούσαν διεκδικήσεις μελών του πληρώματος και όχι του ιδίου στον οποίο δεν καταβλήθηκε κανένα ποσό της οφειλής προς αυτόν.

15 Δε συμφωνώ ότι η προαναφερθείσα παράγραφος της ενόρκου δήλωσης συνιστά παραδοχή εκ μέρους του ενάγοντος ότι καταβλήθηκαν τα οφειλόμενα σ' αυτόν πριν την απόλυση του. Από το κείμενο της παραγράφου αυτής συνάγεται ότι ο ίδιος υπό την ιδιότητα του πλοίαρχου ταυτίζεται με τους ιδιοκτήτες σε σχέση με την ικανοποίηση των απαιτήσεων μελών του πληρώματος έναντι του πλοίου. Τόσο
20 βάσει του Νόμου περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Πλοίαρχοι και Ναυτικοί) Νόμου του 1963 (Ν. 46/63) όσο και στην καθομιλουμένη ο πλοίαρχος αποτελεί ξεχωριστή οντότητα του προσωπικού του πλοίου και διακρίνεται από τα μέλη του πληρώματος. Επομένως η αναφορά σε
25 μέλη του πληρώματος που γίνεται στην παράγραφο 7 δε μπορεί να ερμηνευθεί ότι περιλαμβάνει και τον πλοίαρχο.

Από τη μαρτυρία του ενάγοντα διεφάνη ότι η μακρόχρονη παραμονή του στην Κύπρο μετά την απόλυση του είχε ως κύριο λόγο τις προσπάθειες του για ανεύρεση εργασίας στην Κύπρο και όχι την προσδοκία για είσπραξη των οφειλόμενων σ' αυτών.

30 Συνεκτιμώντας τη μαρτυρία που έχει τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου κρίνω ότι έχουν τεκμηρωθεί οι απαιτήσεις κάτω από τα στοιχεία (α), (β), (γ) και (δ), όχι όμως εκείνη του κάτω από το στοιχείο (ε). Συνεπώς εκδίδεται απόφαση υπέρ του ενάγοντα για ποσό 9.207,000 δρχ. ή το ισάξιο του σε κυπριακές λίρες και έξοδα.

35 *Απόφαση ως ανωτέρω.*